

demiske Grader, der er Ledere af de store Samfundsreformer, er anderledes end Størsteparten af Kvinderne paa Paulus's og Petrus's Tid.

Vi søger nu at udføre i Praksis det, som deres Skrifter lagde Grunden til, og i deres Aand forandre Love, Sæder og Skikke i de Lande, som vi lever i. Vor kære gamle Frk. Susan Anthony kan meget godt for 30 Aar siden have raadet en ung Dame til at gaa med den eller den Dragt, som man brugte den Gang, men vi der elsker og ærer hende gaar dog ikke i Troskab mod dette Raad i den samme Dragt endnu den Dag i Dag. Naar vi læser hendes Udtalelser fra den Tid igennem, hænger vi os ikke ved, at vi skulde bære den eller den Dragt, men vi forstår, at hun mente, at vi, der arbejdede for Kvindestemmeretten, skulde klæde os tarveligt og takkeligt. Naar vi stiller os Kristi Forbillede for Øje og husker paa Pauli Ord, at overfor Kristus er der ingen Forskel paa Mand og Kvinde, men at vi alle er et, og paa Petrus's Ord til ~~Ægte~~fæller og andre, at vi alle er Arvinger til Livet og Frelsen i Kristus og skal være et i Aanden, maa vi tænke over, hvad vi nu kan gøre, for at vore nuværende Samfundsforhold kan blive bedst indrettede i Evangeliets Aand.

Først maa vi indrømme, at det er Kristendommen, der allerede til Dels har hævet Kvinden op af Hedenskabets Fornedrelse og de mørke Aarhundreders Slaveri. Men den har endnu ikke bragt Kvinderne den fulde Frihed til Selvudvikling og til at hæve sig. Den har endnu ikke gjort Kvinden til Mandens politiske Ligestillede.

Kvinderne bør sammen med deres Mænd raade over deres Børn. De bør have samme Raadighed over Familiens Indtægt som deres Mænd. De bør have samme Løn for samme Arbejde. Enhver Skole, enhver Bestilling bør staa aaben for dem. Skilsmisse bør for dem kunne faas paa samme Betingelser som for Mænd. Love bør beskytte mod Udbytning ligesom mod Overfald af Mænd, og disse bør straffes strængt derfor. Kvindefængler bør have kvindeligt Personale, og Børn, der lider ondt, bør beskyttes.

Alle disse i høj Grad ønskelige Reformér kan kun naas gennem Kvindestemmeretten, og for at skaffe Kvinderne denne Ret, maa Kristenfolket slutte sig sammen.

De kristne hersker i alle europæiske Lande, i Nord- og Sydamerika, i Australien og i store Dele af Afrika og Asien. Naar først Kristi Aand faar Lov at gennemtrænge de Love, der vedrører Kvinderne, da skal Frihed og Ret komme til Højsædet i Landene, og da skal det blive de troende Kvinder muligt sammen med de troende Mænd at bringe „Fred paa Jorden og Guds Velbehag over Menneskene“; da skal de faa Lov at virkeliggøre det Budskab, der gennem Englesangen for 19 Aarhundreder siden tonede ud over den faldne Jord.

Husmødres og Mødres Uddannelse.

Som det vil være vore Læsere bekendt, forhandlede dette Spørgsmaal paa K. K. F. Aarsmøde i Odense 1912,